

Van koppelen tot kweken,

Veel mensen hebben in de sport sporters waartegen ze opkijken, waar ze een voorbeeld aannemen, waar ze naartoe gaan met problemen, zeg maar mensen waarmee ze zich willen vereenzelvigen, de duivensport is daarop geen uitzondering.

Wij hadden dat met, toen ze nog leefden, de Gebr. de Wit uit Koudekerk a/d. Rijn. Zelf denken we dat we zowat alles aan die mannen te danken hebben, van duiven tot aan de manier van duiven houden. Vooral dat laatste zit er bij ons ingebakken lijkt het wel. Daarmee bedoel ik o.a. ook het extra schoonmaken van de hokken in het najaar met o.a. het er uithalen van de broedbakken, het witten van de hokken, en het altijd met een krabber en blik naar binnen gaan van de hokken enz., na al die jaren nog steeds.

Ze hadden nog wat, ze noemden de kwekers "de vastzitters", daarmee bedoelden ze eigenlijk dat ze geen of weinig duiven hadden die de naam kweekduif verdienden. Zo waren ze ondanks dat zowat iedereen die duiven uit dat "vastzitters hok" kreeg ermee slaagden, je kunt het ook zien als een vorm van bescheidenheid.

Jarenlang hebben we geprobeerd ook over vastzitters te praten maar het lag niet goed in de mond en zonder dat we er erg in hadden noemden we ze dan weer kwekers.

Na al die jaren moest ik er nu weer aan denken toen een gedeelte van ons kweekhok weggehaald werd (gestolen) en we de zaak op een rijtje aan het zetten waren.

Natuurlijk voelden we ons verslagen en hadden we totaal geen motivatie om door te gaan, natuurlijk misten we duiven, maar toen we later de balans opmaakten over hoe of wat kwamen we tot de conclusie dat er eigenlijk maar een stuk of wat kweekduiven en gedeelte vastzitters wegwaren en dat was ook precies wat W. (een groot kampioen) bedoelde met "Het draait maar om een paar duiven in het kweekhok de rest is hoop en geluk".

Daarom ook koppelen veel liefhebbers, vaak niet de minste, hun kweekduiven over, sommige wel 3 maal per jaar, niet omdat ze het zogoed weten maar puur op hoop en geluk.

Om de factor geluk nu zo klein mogelijk te houden moet je er in ieder geval voor zorgen dat de duiven voor het koppelen in en perfectie gezondheid en conditie verkeren. Je kweekt gezonde jongen alleen uit kern gezonde ouders en dan is de gezondheid toch het eerste waar we naar moeten kijken.

Daarom geven wij midden oktober aan alle duiven een kuur tegen paratyfus, we hebben dat in een vorig artikel ook al eens

geschreven, geen voorbehoedende kuur van een week maar een hele kuur dit op aanraden van onze dierenarts, daarna enten we ook onze kweekduiven. Vooral dat enten vinden we belangrijk ook omdat we menen dat dit in z'n algemeenheid voor een grotere weerstand zorgt, misschien overdreven, ik weet het niet, maar we doen dit al jaren en we hebben nooit geen echte grote problemen.

De vliegduiven enten we in februari in de rustperiode voor het vliegseizoen.

Tijdens de kuur geven we iedere week 2 dagen vitaminen over het voer aangemaakt met sédochol, we maken de helft van het voer wat ze gebruiken dan aan met de hoeveelheid vitaminen die ze nodig hebben en de andere helft krijgen ze gewoon (schoon) voer, trouwens dat doen we altijd als we iets over het voer geven ook onder de vluchten, dus altijd een gedeelte schoon voer.

Doordat we enten kunnen we niet eerder koppelen dan einde december (tussen kerst en oud en nieuw) omdat we minimaal 5 weken tussen de paratyfus-spuit en de koppeling willen hebben dit in verband met onbevuchte eieren .

Sommige dierenartsen zeggen 3 weken maar in de praktijk is dat tekort tenminste dat is onze ervaring.

Eén week voor het samen zetten lichten we bij van morgens 05.00 uur tot 's avonds 18.00 uur, we doen dit tot de meesten op eieren zitten en houden daarna de natuur weer aan. Een paar jaar geleden belichten we veel langer maar we zijn er nu van overtuigd dat we toen overdreven en verkeerd bezig waren, overdrijven is altijd slecht vooral als het tegen natuurlijk is.

Vanaf die kuur tot het koppelen geven we 2x in de week appelazijn met knoflook en honing verder helemaal niets ook niet tegen het geel. Hierbij moeten we opmerken dat wij nooit last van "het geel" hebben, de appelazijn zal daar wel aan meewerken. Tijdens het drijven durven we helemaal niets te geven en eenmaal op eieren tot aan de jongen groot zijn weer 2x in de week appelazijn met knoflook en honing. We hebben ook appelazijn met alleen knoflook geprobeerd, het beviel ons niet gewoon omdat de duiven er volgens ons niet goed op reageerden.

Het koppelen van de kwekers is zo voor elkaar omdat we die vooraf op papier gekoppeld hebben, de vliegers duurt iets langer ondanks dat we ook bij deze een gedeelte op papier koppelen maar hier gebruiken we de stelregel "liefde op het eerste gezicht", daarmee bedoelen we als we doffer en duivin samen zetten en het wordt een gevecht, of er is totaal geen animo, met andere woorden ze liggen elkaar niet, proberen we een ander.

Eenmaal gekoppeld begint voor ons een moeilijke tijd namelijk het uitwennen vanuit de broedbakken. We zijn daar erg voorzichtig mee ook omdat we niets erger vinden dan vechtpartijen, ik kan daar niet tegen, fout en verloren energie. Daarbij komt ook nog dat we altijd het idee hebben dat teveel vechtpartijen te maken hebben met de

algemene conditie van de duiven en of te dom. In beide gevallen maken we ons dan weer zorgen.

Zodra we kunnen zien als de eieren bevrucht zijn leggen we die van de kwekers onder een gedeelte van de vliegduiven waarvan we geen jongen willen hebben, we doen dit wel zo dat alle koppels 2 jongen hebben, 1 jong per koppel vind ik vooral 's winters helemaal niets.

Vanaf het begin van de rui tot aan een week voordat de jongen uitkomen voeren we ruimengeling, alleen het percentage paddy verschilt, we beginnen met 10% en tijdens het broeden zitten we ongeveer op 30%, dus we koppelen gewoon op ruimengeling met 20% paddy, trouwens dat van die paddy hebben we ook van Jaap de Wit die had een hekel aan gerst, die gaf dat nooit aan de duiven, wij ook niet.

Het einde van de rui en de voorbereiding tot aan de kweek vind ik één van de mooiste tijden van het jaar vooral de ontwikkeling van jong naar jaarling met het nieuwe verenkleed boeit me, maar het eerste waar ik 's morgens naar kijk is toch wel de algemene gezondheid deze moet in deze tijd moeiteloos super zijn, dan alleen kan je een goede kweek verwachten.

Succes,

Co Verbree

ZONDER NADRIJKELIJKE VOOAFGAANDE SCHRIFTELIJKE TOESTEMMING
VAN
DHR. C. VERBREE OF P.V. DE WOUDEVLIEGERS IS HET NIET TOEGESTAAN
DIT ARTIKEL
TE PUBLICEREN, KOPIEREN, REPRODUCEREN VOOR GEBRUIK OP UW OF DE
WEBSITE VAN IEMAND ANDERS.